

וברצוני להמתין עד לאחר יב חודש. שאלתיו: אתה הולך לפעמים לבית הכלה. השיב: הן. אמרתי לו: אם רוצה אתה לעשות קורת רוח לאביך המנוח, שמע בקולי ואל תלך לבית הכלה, והודרו לערוך את הנישואין בהקדם. אמר לי אותו חתן: זה עתה באתי מאצל האדמו"ר [ר' ישראל] מגור [זצ"ל] ואף הוא אמר לי בדברים האלה.

באותה שבת כאשר ישבנו בסעודה השלישית, אמר אדמו"ר זצ"ל דברי תורה. אמר לו בן אחותי הרב מרדכי ברים שליט"א: אמש בליל שבת הייתי בשולחנו של האדמו"ר מגור שליט"א, ושמעתי מפיו חידוש זה ממש. אמר אדמו"ר זצ"ל: נראה, שמן השמים כווננו את דעותינו.

עוד אספר מעשה שהיה בחתן אחד שבא אל אדמו"ר זצ"ל קודם פורים ואמר לו, כי לחג הפורים יש בדעתו לנסוע אל הכלה. אמר לו אדמו"ר זצ"ל: ביי אינו האט מען געזאגט: ווען מען פארט צו די כלה פורים, גייט אפ דער שידוך [אצלנו היו אומרים: כאשר נוסעים בפורים אל הכלה, מתבטל השידוך].

ביום י באייר תשכה שמעתי מאדמו"ר זצ"ל מעשה שהיה בבחור אחד במאטערסדארף שדברו בו נכבדות בבתולה מיוחסת מעיר אחרת. בא הבחור להמלך באדמו"ר

זצ"ל, אם יתקשר עם בתולה זו שהיא מנגנת על פסנתר. אמר לו אדמו"ר זצ"ל: אם בתולה זו תביא את הפסנתר למאטערסדארף, תחריב את העיר, כי בנות המקום תלמדנה לנגן בפסנתר. על כן אני מיעצך שלא להתקשר עם בתולה זו. שמע הבחור בקול אדמו"ר זצ"ל, ולכסוף נשא בתו של חסיד גדול שהיה לו מקוה טהרה בביתו.

אגב אורחא אכתוב כאן מה ששמעתי מהרב ר' משה פרוש שליט"א, כי הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל היה נוהג כאשר קיבל הזמנה לנישואין על ידי הדואר, היה מחזיר לשולח בול דואר, כדי שלא יגרום לו הוצאה יתרה.

עוד שמעתי (כח בטבת תשלג): מעשה בחתן שבא לשאול את הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, אם מותר לו לילך ולבקר את ארוסתו. השיב לו הגאון: איתא בגמרא (כתובות יז ע"א): אי דמיין עלייכו ככשורא לחיי, ואי לא לא. אינני מכירך, אבל אני לא הייתי מרשה לעצמי כדבר הזה [איך העט זיך ניט געטרויט דאס צומאכין].

עוד שמעתי בשם האדמו"ר של תולדות אהרן שליט"א, שהיה אומר: אלטע בחורים האב איך געזעהן, אבער אלטע חתנים האב איך נישט געזעהן [בחורים קשישים ראיתי, חתנים קשישים לא ראיתי].